

Arrest

nr. 334 880 van 24 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANDENHOVE
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 14 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANDENHOVE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Sierra Leone geboren te Lunsar. Toen u ongeveer zes jaar oud was verhuisde u naar Freetown. U woonde er bij uw grootmoeder aan moederszijde. In de vakantie keerde u terug naar Lunsar en verbleef er bij uw vader. U verbleef er steeds ongeveer een maand. Toen u tien jaar oud was ging u bij uw tante wonen, eveneens in Freetown. U ging tot begin 2022 naar school, maar u maakte uw middelbaar onderwijs niet volledig af. Naast school verkocht u op de markt. In 2018 startte u een relatie met M.K.. U werd zwanger maar nog tijdens de zwangerschap zette u deze relatie stop. Op [...] juni 2019 bent u bevallen van uw zoon, A.P.F.. De laatste drie maanden voor uw vertrek verbleef u bij uw moeder en broers en zussen in Lunsar omdat uw moeder ziek was. Op 08 augustus 2022 is uw moeder overleden.

U verklaart dat uw moeder een ‘sowei’ was, een besnijdster binnen de Bondo-genootschap. Sinds u klein was wou zij dat u haar later zou opvolgen. U wou dit echter niet. Toen uw moeder ziek was en u bij haar verbleef kwamen leden van de genootschap naar jullie huis en zeiden dat u de plaats van uw moeder zou

moeten innemen. U weigerde dit nog steeds. U werd uiteindelijk door hen meegenomen naar de bosjes en er vastgehouden. Er werd een ceremonie op u uitgevoerd. Een vriendin van uw kindertijd hielp u er te ontsnappen. U liep weg en hield een auto tegen die u tegen betaling naar Freetown bracht. U verbleef twee weken in Freetown bij deze man die u uiteindelijk hielp het land te verlaten. U verliet Sierra Leone in september 2022. U ging naar Guinee en vervolgens via verschillende onbekende landen, om dan per boot naar Italië te gaan. Vervolgens reisde u verder naar België. Bij uw aankomst in België verbleef u ongeveer een maand bij een Nigeriaanse man die u niet altijd goed behandelde en u dwong met hem te slapen. U slaagde er in van hem te ontsnappen en u ontmoette daarop A.T. (CGVS-kenmerk 20/19703), eveneens afkomstig van Sierra Leone. U verbleef ongeveer twee weken bij hem en geraakte zwanger. U heeft geen relatie met hem. Op 04 juli 2023 beviel u van jullie zoon, J.F.F.. Op 08 november 2022 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de geboorteakte van uw zoon J. voor.

De notities van het persoonlijk onderhoud werden u bezorgd op 18 oktober 2024.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen verplicht te worden sowel te worden bij de Bondo-genootschap. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u verplicht werd uw moeder op te volgen en dat deze verplichting leidde tot een behandeling die aanleiding kan geven tot internationale bescherming.

In de eerste plaats dient gewezen op een groot aantal tegenstrijdigheden met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit zorgt er voor dat u geen zicht geeft op uw achtergrond, wat uw algehele geloofwaardigheid reeds ondergraaft.

- **U bent tegenstrijdig wat betreft uw woonplaats.** Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart altijd in Lunsar te hebben gewoond (Verklaring DVZ vraag 10), verklaart u voor het Commissariaat-generaal sinds uw zes jaar niet meer in Lunsar maar in Freetown te hebben verbleven. U woonde sindsdien altijd in Freetown, u ging enkel in de vakantie op bezoek bij uw vader in Lunsar (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.5).

- **U bent tegenstrijdig wat betreft de personen bij wie u verbleef.** Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u opgevoed te zijn door uw tante en steeds bij haar te hebben gewoond (Verklaring DVZ vraag 10). Voor het Commissariaat-generaal verklaart u initieel altijd bij uw grootmoeder gewoond te hebben (NPO p.6), om dan pas later, wanneer expliciet gevraagd of u ooit nog bij anderen verbleef, te verklaren dat u in feite sinds uw tiende bij uw tante zou hebben gewoond (NPO p.8-9).

- **U bent tegenstrijdig wat betreft uw broers en zussen.** Voor de Dienst Vreemdelingenzaken noemt u enkel twee broers en één zus aan moederszijde (verklaring DVZ vraag 19). Voor het Commissariaat-generaal verwijst u daarnaast eveneens naar twee zussen en vier broers aan vaderszijde (NPO p.15).

- **U bent tegenstrijdig wat betreft de overlijdensdatum van uw moeder.**

Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u dat zij overleed op 08 september 2022 (Verklaring DVZ vraag 13), om voor het Commissariaat-generaal aan te geven dat zij op 08 augustus 2022 overleden is (NPO p.9 en p.14).

- **U bent tegenstrijdig wat betreft uw relatie en zoon in Sierra Leone.** Voor het Commissariaat-generaal vermeldt u uw zoon A.P.F., geboren op [...] juni 2019, uit een relatie die u had met M.K., tussen 2018 en 2019. U verklaart daarnaast in Sierra Leone nooit enige andere relaties te hebben gehad (NPO p.11-12). Gedurende uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken verwijst u daarentegen naar een relatie met

A.T.. Dit sinds 2013 of 2014 en zonder aan te geven dat deze relatie is afgesprongen. Uit deze relatie zou uw zoon Ab.T. geboren zijn op [...] juni 2015 (Verklaring DVZ vraag 16b en 18). Dit is des te frappant aangezien het dezelfde naam betreft van degene waar u in België een relatie mee begon en een zoon mee kreeg. Bovendien liet u opmerkelijk genoeg na deze laatste relatie en zoon te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het feit dat u niet eenduidig weet te zijn over uw verblijfplaatsen, de personen bij wie u verbleef en uw overige familieleden zorgt er voor dat uw achtergrond zoals u die voorstelt bij het Commissariaatgeneraal in vraag kan worden gesteld. Dit heeft dan ook ontegensprekelijk een weerslag op de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten die u in deze context aanhaalt. Waar u verklaart dat er problemen waren met de tolk gedurende uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en u werd gezegd het kort te houden kan dit onvoldoende de veelvuldige tegenstrijdigheden verklaren. U geeft bovendien zelf aan dat dit interview in het algemeen goed verliep en u uiteindelijk alle belangrijke dingen binnen uw relaas kon aanhalen (NPO p.3-5).

U weet vervolgens geen details te verschaffen over dit genootschap dat u wou inlijven die er op zouden kunnen wijzen dat u persoonlijk met hen in contact kwam.

- **U weet niets over de precieze activiteiten van uw moeder.** U verklaart dat uw moeder initiaties deed binnen de Bondo-genootschap maar u weet hier geen enkel detail over te verschaffen. U verklaart enkel dat dergelijke initiaties verplicht zijn en dat na haar overlijden iemand uw moeder diende te vertegenwoordigen, zonder hiermee blijk te geven van enig verder inzicht in wat een dergelijke initiatie inhoudt of wat haar taken binnen dit genootschap waren (NPO p.25). U komt niet verder dan zonder enig detail aan te geven dat ze sowei was en initiaties deed. U verklaart dat een sowei veel doet maar dat u niet weet wat (NPO p.26). U weet geen verdere informatie te geven over de voordelen die de functie inhoudt of hoeveel er mee verdiend kan worden (NPO p.28).

- **U bent niet op de hoogte over hoe het verloopt wanneer iemand sowei wordt.** U verklaart dit niet te weten en uw moeder zou u nooit iets over de sowei geleerd hebben (NPO p.29).

- **U weet niet aan te geven wie u er toe zou verplichten uw moeder op te volgen.** U verwijst naar hen als vrienden van de genootschap maar stelt tegelijkertijd hen niet te kennen en geen details over hen te weten. Zelfs hun namen heeft u niet opgevangen (NPO p.26).

U weet daarnaast niet te overtuigen wat betreft de druk die op u zou zijn uitgeoefend om de plaats van uw moeder in het genootschap in te nemen.

- **U slaagt er niet in te concretiseren hoe, voorafgaand aan het overlijden van uw moeder, over de opvolging zou zijn gesproken.** Wanneer gevraagd of uw moeder hier over sprak toen u opgroeide, verklaart u dat zij u hier steeds aan herinnerde wanneer jullie telefoneerden. U verklaart dat zij nooit in detail trad maar enkel zei niet te vergeten wat zij u had gezegd (NPO p.27). Dergelijke verklaringen blijven zodanig op de vlakte dat dit niet weet aan te tonen dat zij druk op u zou uitoefenen om haar uiteindelijk op te volgen. De hierboven reeds gedane vaststelling dat u niets weet over de precieze activiteiten van uw moeder, alsook uw verklaring dat uw moeder u nooit iets zou hebben geleerd over de functie van een sowei, maken het des te onaannemelijk dat uw moeder u er wel tegelijk 'steeds' aan herinnerde dat u haar zou moeten opvolgen.

- **U weet niet weer te geven hoe de rest van de familie tegenover deze opvolging staat.** U verklaart dit niet te weten maar dat zij weten dat dit moest gebeuren. Zelfs van uw tante waarbij u opgroeide verklaart u niet te weten wat haar mening is over deze opvolging (NPO p.27). U verklaart zelfs dit nooit met uw tante waar u bij verbleef te hebben besproken (NPO p.28). Indien u een dergelijke druk zou hebben ervaren om gedwongen binnen dit genootschap te worden ingelijfd, valt het minstens binnen de verwachtingen dat u op de hoogte zou zijn van de houding van degene waar u bij verbleef.

- **U weet niet aan te geven om welke reden zij precies u zouden in deze positie zouden dwingen, terwijl u deze niet wou.** Wanneer gevraagd te verduidelijken om welke reden zij er op zouden staan dat u haar plaats inneemt weet u enkel te herhalen dat u gedwongen zal worden omwille van uw moeder, hiermee geen verdere verduidelijking biedend (NPO p.29).

Bovenstaande verklaringen ondergraven uw geloofwaardigheid dan ook ernstig. Te meer aangezien u verklaart reeds geruime tijd op de hoogte te zijn geweest dat u tegen uw wil zich bij dit genootschap zou dienen te voegen. U verklaart dat uw moeder u hier al over sprak sinds u kind was. Indien dit het geval is en u hier weigerachtig tegenover stond, valt het binnen de verwachtingen dat u enige kennis over haar activiteiten of het genootschap zou hebben opgedaan. **Daarenboven had u de gelegenheid zich hier verder over te informeren.** U verklaart vaak in Lunsar te hebben verbleven en steeds in contact te zijn

gebleven met uw moeder. U verklaart dat jullie elkaar belden en omschrijft jullie relatie als een 'moderne relatie' (NPO p.8). Bovendien was u op het moment van uw vertrek uit Sierra Leone reeds 24 jaar oud. **Zodoende ondergraaft het feit dat u in een dergelijke situatie zo goed als geen informatie weet te verschaffen over uw vermeende verplichting uw moeder op te volgen, de geloofwaardigheid van deze bewering.**

Daarnaast weet u niet aan te tonen dat op heden zij u zouden verplichten bij dit genootschap aan te sluiten. Hierbij dient gewezen op het feit dat u verklaart nog steeds in contact te staan met onder meer uw vader in Sierra Leone (NPO p.14). Zodoende kan verwacht worden dat u de ontwikkelingen van uw probleem opvolgt om op die manier uw huidige vrees te concretiseren.

- Wanneer u wordt gevraagd wat er voor zorgt dat u denkt dat zij u nog steeds zullen dwingen sowei te worden verwijst u naar uw angsten in België, zonder daarbij concrete elementen aan te geven waaruit dit zou kunnen blijken. U weet daaraan enkel toe te voegen dat zij nog achter u aan zouden gaan, zonder hierover meer concrete verklaringen af te leggen over de manier waarop dit zou gebeuren of de redenen waarom u dit zo aanvoelt (NPO p.25). U weet enkel vaagweg te verwijzen naar het feit dat ze het willen omdat uw moeder het wou (NPO p.29). Wanneer later in het persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd op welke manier zij u nog steeds onder druk zouden zetten verklaart u enkel weinig concreet dat uw leven op het spel staat en dat u al gezien heeft wat ze kunnen doen (NPO p.30). Zodoende verschaft u geen enkel concreet element dat er op wijst dat u bij een terugkeer verplicht zou worden dit genootschap te vervoegen.

- **U weet niet of er ondertussen al een nieuwe Sowei zou zijn aangesteld** (NPO p.30), een element dat een onmiddellijke weerslag heeft op uw eigen vrees.

- **Er is geen enkel contact vanuit dit genootschap met u of uw familie** waaruit zou blijken dat zij nog steeds inspanningen zouden leveren om te zorgen dat u zich aansluit (NPO p.25). Waar u verklaart te vrezen dat zij uw jongere zus zouden dwingen in uw plaats, blijft ook dit bij een boude bewering en heeft u geen enkele informatie over de situatie van uw zus (NPO p.30).

Waar u verklaart dat u vreest dat uw zoon J. zich ook bij een genootschap zouden moeten aansluiten weet u ook dit niet aannemelijk te maken. U komt niet verder dan een losse bewering dat uw zoon dit risico zou lopen, zonder doorheen het persoonlijk onderhoud ook maar enige verklaringen te hebben afgelegd die daarop zouden kunnen wijzen (NPO p.30). Temeer aangezien u aangeeft dat deze vrees ook geldt voor uw zoon in Sierra Leone, terwijl u nergens in het persoonlijk onderhoud aangeeft dat hij reeds werkelijk dit risico zou hebben gelopen. De door u geuite vrees voor uw zoon kan dan ook louter als hypothetisch worden beschouwd.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen De geboorteakte van uw zoon in België kan op geen enkele manier enige indicaties inhouden van de mogelijke problemen die u er toe brachten Sierra Leone te verlaten.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 18 oktober 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de navolgende schendingen:
"Schending van artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet.

Schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

Schending van artikel 10.3 van de Procedurerichtlijn.

Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Schending van de motiveringsplicht.

Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Schending van de zorgvuldigheidsplicht.”

Verzoekster onderbouwt het middel als volgt:

“1. Eerste onderdeel: vluchtelingenstatus (artikel 48/3 Vreemdelingenwet)

In dit verzoekschrift worden verschillende elementen uit de bestreden beslissing besproken om aan te tonen dat er in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging bestaat bij een terugkeer naar Sierra Leone in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet wegens de verplichting om sowei te worden bij de Bondo-gemeenschap.

1.1. De algehele geloofwaardigheid van verzoekster staat vast

In de bestreden beslissing stelt het CGVS dat er een groot aantal tegenstrijdigheden bestaan tussen de verklaringen van verzoekster bij het DVZ enerzijds en het CGVS anderzijds. Dit zou de algehele geloofwaardigheid van verzoekster ondergraven.

Verzoekster is het niet eens met deze stelling.

Om te beginnen merkt verzoekster op dat er meer dan anderhalf jaar is verlopen tussen het interview bij het DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Na een dermate lange periode is het niet meer dan logisch dat verzoekster een aantal zaken anders heeft geformuleerd.

Vervolgens heeft de bestreden beslissing geen rekening gehouden met het kwetsbare profiel van verzoekster. Verzoekster had voor september 2022 haar land van herkomst nog nooit eerder verlaten (PO, p. 4) en ze is laaggeschoold (PO, p. 9-10). Ze is een slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking (VGV) (PO, p. 25). Ze heeft een traumatische reisweg naar Europa afgelegd, ze reisde per boot naar Italië (PO, p. 32). Daarnaast werd ze een maand lang opgesloten en misbruikt door een Nigeriaanse man (PO, p. 31). Ook is ze een alleenstaande moeder van een jong kind in een precaire situatie.

Verzoekster geeft zelf op verschillende momenten tijdens haar persoonlijk onderhoud kenbaar dat ze het psychologisch enorm moeilijk heeft en verschillende trauma's heeft meegemaakt. Ze kampt met enorme slaapproblemen, ze durft niet alleen te slapen en ze ziet schaduwen (PO, p. 25).

Ondanks de mentale problemen van verzoekster niet leiden tot bepaalde procedurele noden tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS, moet de psychologische toestand van verzoekster wél in rekening gebracht worden bij de beoordeling naar haar geloofwaardigheid. Des te meer daar verzoekster zelf aangeeft dat ze kampt met psychologische problemen.

Dit is in de bestreden beslissing niet gebeurd. Het CGVS heeft zich onzorgvuldig gedragen.

De beoordeling naar de geloofwaardigheid van verzoekster is te streng gebeurd en houdt geen rekening met de realiteit of de moeilijkheden waarin asielzoekers zich bevinden.

Inconsistenties inzake tijdverloop, kleine tegenstrijdigheden of gebreken kunnen de geloofwaardigheid van een asielrelaas van een asielzoeker niet op een ernstige manier schaden, zo blijkt uit een rapport van het VN-Vluchtelingenagentschap omtrent het onderzoek naar de geloofwaardigheid van asielzoekers. Dit rapport bepaalt onder meer het volgende: [...]

Rekening houdend met het wetenschappelijk onderzoek waarop het rapport van het VN-Vluchtelingenagentschap is gebaseerd, hanteert het CGVS onredelijke verwachtingen omtrent de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekster.

Zoals blijkt uit het rapport zijn tijdsgerelateerde inconsistenties en andere tegenstrijdigheden niet meer dan normaal in een asielrelaas. Deze inconsistenties en tegenstrijdigheden kunnen onmogelijk de geloofwaardigheid van verzoekster aantasten.

In de bestreden beslissing houdt het CGVS geen enkele rekening met de bestaande wetenschap over het menselijk geheugen, en dat van asielzoekers in het bijzonder. Het CGVS stelt te eenvoudig dat het asielrelaas van verzoekster ongeloofwaardig is, zonder haar persoonlijke (kwetsbare!) omstandigheden in rekening te brengen.

De bestreden beslissing is aldus opnieuw onzorgvuldig en schendt tevens de motiveringsplicht.

Tenslotte wenst verzoekster een aantal zogenaamde tegenstrijdigheden uit de bestreden beslissing toe te lichten.

Ten eerste beweert het CGVS dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent haar woonplaats in Sierra Leone.

In de realiteit heeft verzoekster zowel in Lunsar als in Lunge (het Westelijk deel van Freetown) verbleven. Op twee verschillende momenten in haar persoonlijk onderhoud meldt verzoekster dat er problemen waren met

de tolk aanwezig op het DVZ interview (PO, p. 5 en 32). De plaatsnamen "Lunsar" en "Lunge" lijken op elkaar. Het is perfect mogelijk dat er een vertaalfout is opgetreden.

Ten tweede verwijt de bestreden beslissing dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de personen bij wie ze verbleef in Sierra Leone. Verzoekster verbleef zowel bij haar grootmoeder als bij haar tante in Lunge. Verzoekster verbleef tot haar tien jaar bij haar grootmoeder, vanaf dan verbleef ze bij haar tante (PO, p. 6, 9 en 22). Van haar tien jaar tot vierentwintig jaar verbleef verzoekster bij haar tante. Het grootste deel van haar leven in Sierra Leone bracht verzoekster door bij haar tante. Gelet op het korte karakter van het interview bij de DVZ is het daarom logisch dat ze zich focuste op haar verblijf bij haar tante, en niet dat bij haar grootmoeder.

Ten derde stelt het CGVS dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent haar broers en zussen. Hierbij houdt het CGVS geen enkele rekening met het feit dat de vader van verzoekster een polygaam was. Verzoekster heeft veel verschillende (half)broers en (half)zussen langs zowel haar moeders-als vaderszijde. Deze complexiteit werd genegeerd in de bestreden beslissing.

Ten vierde zou verzoekster tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de overlijdensdatum van haar moeder. In de werkelijkheid gaat het slechts over een verschil van één maand. Gelet op de lange periode tussen het interview bij het DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS kan deze kleine tegenstrijdigheid verzoekster niet op een serieuze manier verweten worden. Gelet op al deze elementen blijkt dat de bestreden beslissing een compleet verkeerd vertrekpunt heeft gehanteerd waarop de gehele bestreden beslissing is gebaseerd, namelijk de algehele ongeloofwaardigheid van verzoekster.

Het bovenstaande toont duidelijk aan dat de verklaringen van verzoekster geloofwaardig zijn.

De bestreden beslissing schendt de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsverplichting.

1.2. De bestreden beslissing miskent de samenwerkingsplicht

De bestreden beslissing stelt de geloofwaardigheid van verzoekster verder in vraag, aangezien ze geen details over de Bondo-gemeenschap, de rol van haar moeder als soweï binnen deze gemeenschap en de druk die op haar werd uitgeoefend om haar moeder op te volgen zou hebben gegeven.

Nochtans heeft verzoekster meerdere keren verklaard dat de Bondo-gemeenschap op een geheime manier opereert (PO, p. 25). Het is als niet-lid onmogelijk om details te kennen omtrent de werking van de Bondo-gemeenschap. In de volgende sectie wordt dit bevestigd aan de hand van objectieve landeninformatie.

Op geen enkel moment onderzoekt het CGVS deze verklaring van verzoekster. Er vindt geen enkele analyse van of verwijzing naar objectieve landeninformatie plaats.

De bestreden beslissing schendt de samenwerkingsplicht flagrant.

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar wetsbepalingen en rechtspraak met betrekking tot de samenwerkingsplicht]

In de bestreden beslissing wordt op geen enkel moment enige analyse of verwijzing gemaakt naar nauwkeurige en actuele landeninformatie over de werking van de Bondo-gemeenschap in Sierra Leone.

De bestreden beslissing steunt haar motivering enkel en alleen op de verklaringen van verzoekster die zogenaamd tegenstrijdig zouden zijn, quod non.

Dit is zeer problematisch aangezien nauwkeurige en actuele landeninformatie net aantoont dat de verklaringen van verzoekster geloofwaardig zijn. Dit wordt uitgewerkt in de volgende sectie.

De bestreden beslissing schendt de samenwerkingsplicht in overeenstemming met artikel 48/6 Vreemdelingenwet en artikel 10.3 Procedurerichtlijn op een flagrante wijze. Tevens worden de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht opnieuw geschonden.

Alleen al om deze reden dient de bestreden beslissing opnieuw overgemaakt te worden aan het CGVS teneinde een correct juridisch onderzoek, met inbegrip van de opname van objectieve landeninformatie, mogelijk te maken.

1.3. De verklaringen van verzoekster omtrent de Bondo-gemeenschap zijn in overeenstemming met objectieve landeninformatie

In de bestreden beslissing wordt verzoekster verweten geen informatie te kunnen verstrekken omtrent de activiteiten van haar moeder als soweï in de Bondo-gemeenschap, hoe men soweï wordt en wie haar exact zou verplichten om haar moeder op te volgen.

Verzoekster wenst hierbij twee opmerkingen te maken.

Ten eerste benadrukt verzoekster dat ze tijdens haar persoonlijk onderhoud verschillende gedetailleerde verklaringen heeft gegeven omtrent de zaken die ze wél weet omtrent de werking van de Bondo-gemeenschap, de rol van haar moeder en haar eigen toekomstige rol hierin.

Te denken valt aan de verklaringen van verzoekster omtrent de benadering van de vrouwen van het genootschap na het overlijden van haar moeder en de geplande inwijding in de gemeenschap. Verzoekster verwijst naar haar volgende verklaringen: [...]

De bestreden beslissing negeert deze gedetailleerde verklaringen van verzoekster volledig. De bestreden beslissing doet uitschijnen dat verzoekster geen enkele vraag kan beantwoorden en daarom ongeloofwaardig is. Deze redenering is compleet fout.

Ten tweede verklaard verzoekster zeer duidelijk dat de Bondo-gemeenschap een geheime groep is: "de genootschap, als je geen lid bent, ze gaan je geen details geven (PO, p. 25)". Om deze reden kan verzoekster niet alle vragen beantwoorden tijdens haar persoonlijk onderhoud.

Deze verklaring wordt niet in overweging genomen in de bestreden beslissing.

Nochtans is deze verklaring volledig in overeenstemming met beschikbare landeninformatie.

Daar de bestreden beslissing geen enkel onderzoek verricht naar relevante landeninformatie, somt verzoekster een aantal belangrijke bronnen op.

[verwijzingen naar landeninformatie]

Er dient ook opgemerkt te worden dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud hetzelfde woordgebruik hanteert als uit de landeninformatie, zoals het rapport van Forward. Door woorden zoals "initiaties" en "bosjes" te gebruiken blijkt duidelijk dat verzoekster de woorden gebruikt zoals cultureel gebruikelijk is in de Bondo-gemeenschap. Dit verhoogt haar geloofwaardigheid des te meer.

[...]

Alle bovenstaande bronnen tonen aan dat verzoekster niet verweten kan worden dat ze niet veel details kan geven over de Bondo-gemeenschap en de rol van haar moeder hierin. Integendeel, dit maken haar verklaringen des te geloofwaardiger.

Dit essentieel element wordt compleet genegeerd in de bestreden beslissing.

Vervolgens verwijt de bestreden beslissing verzoekster dat ze niet kan uitleggen waarom verzoekster gedwongen zou worden om haar moeder als sowei op te volgen, aangezien het logischer zou zijn als de genootschap iemand vindt die wel sowei wil worden.

Deze redenering van de bestreden beslissing is opgesteld door met een verwesterde bril te kijken naar de situatie van verzoekster in Sierra Leone. De traditionele en culturele context wordt compleet weggelaten.

In de realiteit wordt de functie van sowei doorgegeven van moeder op oudste dochter. Dit heeft verzoekster helder verklaard tijdens haar persoonlijk onderhoud (PO, p. 22 en 29).

Deze verklaringen zijn opnieuw in overeenstemming met beschikbare landeninformatie.

Verzoekster verwijst hierbij opnieuw naar het rapport van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst van mei 2021: [...]

Onder druk van de genootschap is verzoekster verplicht om als oudste dochter de taken van haar overleden moeder over te nemen.

De bestreden beslissing doet zelfs niet de enige moeite om hieromtrent landeninformatie op te zoeken. Opnieuw is de samenwerkingsplicht, de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel flagrant geschonden.

Het is duidelijk dat verzoekster bij een terugkeer naar Sierra Leone opnieuw terecht zal komen in een samenleving waarbij ze verplicht zal worden om toe te treden tot de geheime Bondogemeenschap, haar moeder als sowei zal moeten opvolgen in overeenstemming met de sterke tradities en praktijken zal moeten uitoefenen waar ze radicaal tegen is (het uitvoeren van VGV). De vrees van verzoekster is gegrond.

1.4. Gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de zoon van verzoekster J.

In de bestreden beslissing wordt de vrees dat de zoon van verzoekster, J., bij een terugkeer naar Sierra Leone aangesloten moet worden bij een genootschap als louter hypothetisch beschouwd. Verzoekster is het niet eens met deze stelling. Ze wenst hierop drie opmerkingen te maken.

Ten eerste werden er slechts twee vragen over de zoon van verzoekster gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud: [...]

Ten tweede heeft het CGVS opnieuw de samenwerkingsplicht geschonden. Er werd geen enkele landeninformatie opgenomen in de bestreden beslissing omtrent mannelijke genootschappen in Sierra Leone.

Ten derde blijkt uit het rapport van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst van mei 2021 dat mannelijke genootschappen enorm veel voorkomen in de Sierra-Leonense maatschappij en dat jongens en mannen hierbij worden blootgesteld aan praktijken van geweld en besnijdenis.⁶

Het grote gebrek aan een afdoende bevraging en motivering omtrent de situatie van de zoon van verzoekster bij een terugkeer naar Sierra Leone maakt dat de bestreden beslissing op zijn minst dient teruggestuurd te worden naar het CGVS voor een behoorlijk onderzoek.

Rekening houdend met alle uiteengezette elementen moet verzoekster erkend worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet.

Verzoekster is van mening dat de bestreden beslissing artikel 48/3 Vreemdelingenwet schendt.

2. Tweede onderdeel: subsidiaire bescherming (artikel 48/4 Vreemdelingenwet)

Tenslotte, indien geoordeeld wordt dat verzoekster niet in aanmerking komt voor vluchtelingenstatus, quod non, toont dit verzoekschrift aan dat er bij een terugkeer naar Sierra Leone in hoofde van verzoeker een reëel risico bestaat op ernstige schade in overeenstemming met artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Verzoekster verwijst hierbij integraal naar haar kwetsbare positie (sectie 1.1) en de situatie van haar zoon (sectie 1.4), die beiden hierboven werden toegelicht.

In het licht van haar kwetsbaar profiel en de situatie van haar zoon dient verzoekster subsidiaire beschermingsstatus te genieten in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Tenminste dient de bestreden beslissing vernietigd te worden en teruggezonden te worden naar het CGVS om een juridisch correct onderzoek te voeren.

De bestreden beslissing schendt artikel 48/4 Vreemdelingenwet.”

2.2. Verzoekster legt op 18 mei 2025 een aanvullende nota neer, waarbij zij de volgende stukken voegt: “- Een medisch attest van het Instituut Tropische Geneeskunde dat VGV vaststelt bij verzoekster (stuk 1);

- De afspraakbevestiging van verzoekster bij het Instituut Tropische Geneeskunde. Dit bewijst dat het medisch attest dateert van 10 april 2025, aangezien een datum op het medisch attest zelf ontbeert (stuk 2)”.

2.3. Ter terechtzitting legt verzoekster een aanvullende nota neer, waarbij zij het “Mailverkeer tussen de raadsvrouw van verzoekster en haar sociaal assistent van het CAW om de zoektocht naar psychologische hulp aan te tonen (stuk 1)” voegt.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van

herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoekster een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verzoekster biedt geen duidelijk zicht op haar achtergrond. In de bestreden beslissing wordt op grond van de elementen in het administratief dossier terecht vastgesteld dat verzoekster wijzigende verklaringen aflegt over haar broers en zussen, over de overlijdensdatum van haar moeder en over haar zoon(s) en relatie(s) in Sierra Leone en België.

De bestreden beslissing motiveert:

- “• U bent tegenstrijdig wat betreft uw broers en zussen. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken noemt u enkel twee broers en één zus aan moederszijde (verklaring DVZ vraag 19). Voor het Commissariaat-generaal verwijst u daarnaast eveneens naar twee zussen en vier broers aan vaderszijde (NPO p.15).*
- U bent tegenstrijdig wat betreft de overlijdensdatum van uw moeder. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u dat zij overleed op 08 september 2022 (Verklaring DVZ vraag 13), om voor het Commissariaat-generaal aan te geven dat zij op 08 augustus 2022 overleden is (NPO p.9 en p.14).*
- U bent tegenstrijdig wat betreft uw relatie en zoon in Sierra Leone. Voor het Commissariaat-generaal vermeldt u uw zoon A.P.F., geboren op [...] juni 2019, uit een relatie die u had met M.K., tussen 2018 en 2019. U verklaart daarnaast in Sierra Leone nooit enige andere relaties te hebben gehad (NPO p.11-12). Gedurende uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken verwijst u daarentegen naar een relatie met A.T.. Dit sinds 2013 of 2014 en zonder aan te geven dat deze relatie is afgesprongen. Uit deze relatie zou uw zoon Ab.T. geboren zijn op [...] juni 2015 (Verklaring DVZ vraag 16b en 18). Dit is des te frappant aangezien het dezelfde naam betreft van degene waar u in België een relatie mee begon en een zoon mee kreeg. Bovendien liet u opmerkelijk genoeg na deze laatste relatie en zoon te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.”*

Verzoekster voert in het verzoekschrift geen valabele argumenten aan ter weerlegging van de voormelde vaststellingen.

Zo voert verzoekster aan dat er meer dan anderhalf jaar is verlopen tussen het interview bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud. Dit vormt echter geen dienstige uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande haar broers en zussen, de overlijdensdatum van haar moeder en haar partner en zoon in Sierra Leone. Immers kan niet worden aanvaard dat verzoekster dermate uiteenlopende verklaringen zou afleggen over feitelijke elementen inzake haar zoon(s) en relatie(s) in Sierra Leone en België, louter omwille van het tijdsverloop tussen de twee interviews. Verder is redelijk te verwachten dat verzoekster het overlijden van

haar moeder eenduidig zou kunnen situeren in de tijd, te meer gezien de door haar voorgehouden opvolging en hiermee gepaard gaande vrees verband houdt met het overlijden van haar moeder.

Ook verzoeksters voorgehouden kwetsbaar profiel (laaggeschoold, alleenstaande moeder, slachtoffer van VGV, haar traumatische reisweg, het ervaren misbruik) kan geen verschuiving bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen bij de DVZ en het CGVS. Daargelaten dat verzoekster mailverkeer bijbrengt waaruit blijkt dat het moeilijk is om psychologische begeleiding te verkrijgen (stuk 1, neergelegd ter terechtzitting), brengt verzoekster geen enkel stuk bij waaruit kan blijken dat ze psychologische problemen heeft die een impact hebben op haar vermogen om deel te nemen aan de onderhavige asielprocedure. De door verzoekster bijgebrachte documenten aangaande het gegeven dat ze vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan (stukken 1 en 2, bij aanvullende nota van 18 mei 2025), tonen aan dat verzoekster het slachtoffer is van vrouwelijke genitale verminking, maar kunnen geenszins aantonen dat zij omwille hiervan verhinderd zou zijn om deel te nemen aan de asielprocedure. Bovendien kan uit lezing van verzoeksters verklaringen geenszins blijken dat ze niet in de mogelijkheid was om op volwaardige wijze verklaringen af te leggen, noch werd dit door haar of haar advocaat opgeworpen tijdens of op het einde van het persoonlijk onderhoud. Verzoekster had op basis van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet ook de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, maar heeft nagelaten dit te doen waardoor verzoekster wordt geacht in te stemmen met de inhoud ervan.

Waar verzoekster in het verzoekschrift stelt dat haar vader een polygaam is en dat verzoekster veel (half)broers en (half)zussen heeft langs zowel haar vaders- als haar moederszijde, kan dit geen verschuiving bieden voor de vaststelling dat verzoekster twee halfzussen en vier halfbroers onvermeld liet bij de DVZ. Verzoekster werd bij de DVZ immers duidelijk gevraagd om haar broers en zussen, inclusief halfbroers en -zussen, geadopteerde broers en zussen en overleden broers en zussen, te vermelden (verklaring DVZ, vraag 19).

Waar verzoekster verklaart dat er problemen waren met de tolk gedurende haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en haar werd gezegd het kort te houden kan dit onvoldoende de vastgestelde incoherenties verklaren. Verzoekster geeft bovendien zelf aan dat dit interview in het algemeen goed verliep en zij uiteindelijk alle belangrijke dingen binnen haar relaas kon aanhalen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-5).

De voorstaande vaststellingen inzake verzoeksters wijzigende verklaringen over feitelijke elementen inzake haar broers en zussen, over de overlijdensdatum van haar moeder en over haar partner(s) en zoon(s) in Sierra Leone en België, vormen een negatieve indicatie voor wat betreft haar algemene geloofwaardigheid.

5. Verzoekster volhardt in haar asielrelaas, met name dat ze in Sierra Leone gedwongen wordt om haar moeder op te volgen als soweï binnen de Bondo-gemeenschap.

In de bestreden beslissing wordt geen enkel geloof gehecht aan verzoeksters gedwongen inlijving bij het Bondo-genootschap, omwille van volgende redenen:

- Verzoekster weet niets van de precieze activiteiten van haar moeder binnen de Bondo-gemeenschap en komt niet verder dan het vaagweg aangeven dat ze soweï was en initiaties deed (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25-26, p. 28).

- Verzoekster is niet op de hoogte over hoe het verloopt wanneer iemand soweï wordt; haar moeder zou haar nooit iets over de soweï geleerd hebben (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29).

- Verzoekster kan niet aanduiden wie haar er toe zou verplichten haar moeder op te volgen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26).

- Verzoekster maakt met haar uitermate vage en oppervlakkige verklaringen niet aannemelijk dat haar moeder druk op haar zou uitgeoefend hebben om haar op te volgen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27). Dat verzoekster niets weet over de precieze activiteiten van haar moeder en dat haar moeder haar nooit iets zou hebben geleerd over de functie van een soweï (cf. *supra*), maakt het des te onaannemelijk dat verzoeksters moeder druk uitoefende op verzoekster om haar op te volgen.

- Verzoekster weet niet hoe de rest van de familie, waaronder haar tante bij wie ze verbleef, tegenover deze opvolging staat (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27-28).

- Verzoekster kan niet aannemelijk toelichten om welke reden zij gedwongen zou worden om soweï te worden, terwijl zij deze rol niet wil (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29).

- Verzoeksters gebrekkige kennis met betrekking tot de opvolging en het genootschap ondergraven haar geloofwaardigheid, te meer omdat verzoekster aangaf dat ze reeds als kind op de hoogte was dat zij zich bij dit genootschap zou dienen te voegen en dat zij contact onderhield met haar moeder (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, p. 22, p. 27).

- Verzoekster, die nog in contact staat met onder meer haar vader in Sierra Leone (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14), weet niet *in concreto* aannemelijk te maken dat zij op heden zou verplicht worden zich bij dit genootschap aan te sluiten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25, p. 29, p. 30).

- Verzoekster weet niet of er ondertussen al een nieuwe soweï zou zijn aangesteld (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 30), terwijl dit een element betreft dat een onmiddellijke weerslag heeft op haar eigen vrees.

- Er is geen enkel contact vanuit dit genootschap met verzoekster of haar familie waaruit zou blijken dat zij nog steeds inspanningen zouden leveren om ervoor te zorgen dat verzoekster zich aansluit (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25).

Waar verzoekster verklaart te vrezen dat zij haar jongere zus zouden dwingen in verzoeksters plaats, komt zij niet verder dan een losse bewering, te meer zij geen enkele informatie heeft over de situatie van haar zus (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 30).

- Wat betreft verzoeksters vrees dat haar zoon J. zich ook bij een genootschap zou moeten aansluiten, komt verzoekster niet verder dan een losse bewering dat haar zoon dit risico zou lopen, zonder doorheen het persoonlijk onderhoud ook maar enige verklaringen te hebben afgelegd die daarop zouden kunnen wijzen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 30).

Ingevolge de voorstaande vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden gedwongen opvolging van haar moeder als soweï binnen het Bondo-genootschap.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel – gelet op wat volgt – geheel in gebreke blijft.

6. De door verzoekster bijgebrachte informatie inzake de Bondo-gemeenschap vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Verzoekster lijkt ook te stellen dat de algemene informatie voldoende is om de geloofwaardigheid van haar verklaringen te bevestigen. Dit is echter niet het geval. Het is niet omdat verzoeksters verklaringen over het geheim karakter van de Bondo-gemeenschap, ‘initiaties’ en ‘bosjes’ en de functie van de soweï bevestiging vinden in de landeninformatie dat verzoeksters naar voor geschoven vluchtrelaas als waarachtig dient te worden beschouwd. Verzoekster dient haar verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit haar eigen ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekster. Elk verzoek dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de verzoekster op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat zij een persoonlijke vrees heeft of risico op ernstige schade loopt. Gelet op wat voorafgaat slaagt verzoekster er niet in aannemelijk te maken dat ze persoonsgerichte vervolging dient te vrezen, dan wel een persoonlijk risico op ernstige schade zou lopen.

7. Verzoekster hekelt dat haar vrees voor vervolging in hoofde van haar zoon J. niet grondig werd onderzocht. Ze wijst erop dat slechts twee vragen werden gesteld over haar zoon en dat de *protection officer* aangaf dat er weinig tijd was om vragen te stellen over haar zoon. Verder wijst ze op landeninformatie waaruit blijkt dat mannelijke genootschappen enorm veel voorkomen in Sierra Leone en dat jongens en mannen hierbij worden blootgesteld aan praktijken van geweld en besnijdenis.

Vooreerst blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster werd gehoord bij de DVZ en er de vragenlijst kon invullen en verklaringen afleggen. Zij kreeg de kans om documenten bij te brengen. Bovendien kreeg zij de kans om haar asielmotieven uitgebreid uiteen te zetten en toe te lichten gedurende het persoonlijk onderhoud

bij het CGVS, dat bijna 4 uur lang duurde. Verzoekster werd tijdens het persoonlijk onderhoud bevraagd over haar zoon (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 30). Vervolgens gaf de *protection officer* aan dat de reisroute nog niet besproken was, maar dat er niet veel tijd meer was en ze daarom enkel gerichte vragen ging stellen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 31). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud vroeg de *protection officer* of verzoekster nog iets wou toevoegen, waarop verzoekster louter vroeg haar, haar zoon en broers en zussen te overwegen. Verzoekster stelde verder dat ze geen opmerkingen had bij het onderhoud en dat ze de tolk goed begrepen had (*"Ik heb geen andere vragen meer. Is er iets wat u zelf nog wilt toevoegen, iets waar we het nog niet over hadden maar dat u belangrijk vindt om te zeggen?"*, *"Ik wil enkel zeggen bedankt en overweeg mij en mijn zoon en ook mijn broers en zussen die ik nog heb."*, *"Heeft u opmerkingen bij hoe het interview gegaan is?"*, *"Ik heb niets slechts te zeggen over het interview."*, *"Heeft u de tolk goed begrepen?"*, *"Ja, ik wil hem ook bedanken."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 32). Uit het persoonlijk onderhoud kan dan ook blijken dat verzoekster bevraagd werd over haar zoon en de kans kreeg haar vrees in zijn hoofde toe te lichten. Indien verzoekster meende dat zij over een of ander onderwerp, *in casu* de vrees in hoofde van haar zoon, nog bijkomende inlichtingen had dan kon zij bijkomende schriftelijke verklaringen afleggen. Het is verzoekster die de door haar aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. Verzoekster brengt overigens ook in het verzoekschrift geen concrete feiten aan die een ander licht op huidige beoordeling kunnen werpen.

Verzoekster wijst in het verzoekschrift op landeninformatie waaruit blijkt dat genootschappen in Sierra Leone vaak voorkomen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar zoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat haar zoon bij een terugkeer naar Sierra Leone daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging in hoofde van haar zoon *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier in gebreke.

8. Verzoekster komt voor het overige in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het benadrukken en herhalen dat zij verplicht is om de taken van haar overleden moeder over te nemen, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake de voorgehouden opvolging en het genootschap, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Het ter zitting neergelegde mailverkeer waaruit kan blijken dat er gezocht wordt naar psychologische hulp kan evenmin haar teloorgegane geloofwaardigheid herstellen.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde geboorteakte van haar zoon, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster wijst in het verzoekschrift uitdrukkelijk op haar kwetsbaar profiel en de situatie van haar zoon, maar deze elementen werden hoger reeds beoordeeld. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS